

จักสิบสาสน มีให้สูญสลาย

กตัญญูเป็นดั่งอานาจแห่งบุญบารมีที่ครูบาเจ้าได้สร้างไว้ให้พวกเรา
ในเมืองเชียงใหม่และที่ต่างๆ ในบุคคลเช่นข้าพเจ้าได้รับพระ-
เมตตาจากครูบาเจ้าเป็นเงิน ๑ แดบและบุญได้ทอดผ้าป่าทุกครั้ง
จนตลอดกาลให้ครูบุญญาของครูบาเจ้ามีความสุขในสัมปรียภพ
ความปณิธานให้ครูบาเจ้าได้ใจเพื่อโพธิญาณ ขอจงสำเร็จ
ตามปณิธานที่สั่งไว้ทุกประการเทอญ

กตัญญู. ด้วยอำนาจแห่งบุญบารมีที่ครูบาเจ้า ได้สร้างไว้ให้พวกเรา
ในเมืองเชียงใหม่และที่ต่างๆ ในบุคคลเช่นข้าพเจ้าได้รับพระ-
-เมตตาจากครูบาเจ้าเป็นเงิน ๑ แดบและบุญได้ทอดผ้าป่าทุกครั้ง
จนตลอดกาลให้ครูบุญญาของครูบาเจ้า มีความสุขในสัมปรียภพ
ความปณิธานให้ครูบาเจ้าได้ใจ เพื่อโพธิญาณ ขอจงสำเร็จ
ตามปณิธานที่สั่งไว้ทุกประการเทอญ

ข้อเขียน ของ หลวงปู่ทอง ถึง ครูบาเจ้าศรีวิชัย

เขียนไว้เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันวางศิลาฤกษ์ของมูลนิธิ
ณ มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

หลวงปู่ทอง

ว่ากันว่า หลวงปู่ทองแดงมดกมดมีเมตตาอยู่ที่วัดศรีโสดา ในช่วงที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยจัดการสร้างถนนขึ้นดอยสุเทพ
หมายเหตุ ตอนนั้นท่านหลวงปู่ทองมีอายุประมาณ ๑๑ ขวบ

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

พื้นที่ตั้งสำนักงานของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย อยู่ที่บริเวณเชิงดอยสุเทพใกล้หน้าดกห้วยแก้ว
ตรงข้ามกับลานอนุสาวรีย์ครูบาเจ้าศรีวิชัย บนเนื้อที่ ๑,๑๑๙ ตารางวา โฉนดรวม ๓ ผืน
เดิมเป็นพื้นที่ของเอกชน แต่ความที่บริเวณนี้ในอดีตเคยเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์
เกี่ยวข้องกับ ครูบาเจ้าศรีวิชัย เคยใช้เป็นจุดรวมพลสังฆราช วัดพระบาทห้วยต้ม นำมาถวายทาน
และโรงเก็บเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการก่อสร้าง ในระหว่างการสร้างถนนขึ้นสู่พระธาตุดอยสุเทพ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๗

จะโพ ผู้เฒ่ากระเหรี่ยง ชาวบ้านอ.ลี
หนึ่งในกลุ่มแรงงาน ที่ติดสอยผู้ใหญ่
มาร่วมช่วยทำถนนขึ้นดอยสุเทพตอนอายุ ได้ ๑๒ ปี
ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่หมู่บ้าน บริเวณ วัดพระบาทห้วยต้ม มีอายุ ๙๓ ปี

ว่ากันว่า จะโพ เฒ่ากระเหรี่ยงเล่าว่าพวกเขาเดินทางจากลิ และผู้เฒ่าร่วมสมทนระแวงทางเพื่อมาช่วยทำถนนขึ้นดอยสุเทพ ใช้เวลาเดินทางประมาณ ๕-๖ วันจึงมาถึง ณ จุดนี้

หมายเหตุ ณ จุดนี้เองที่จะโพเล่าว่าครูบาเจ้าศรีวิชัยใช้เป็นศูนย์การจ่าย-ควบคุมงาน อีกทั้งยังเป็นที่พักหาอาหาร และมีการสร้างขุ้งข้าวขึ้นมาไว้เก็บข้าว ๒ ขุ้งฉาง

จักสิบสาสน์ มิให้สูญสลาย

กตัญญูในบุญอันงามแห่งบุญบารมีที่ครูบาเจ้าได้สร้างไว้
ในเมื่อเมืองเชียงใหม่และที่ต่างๆ ในบุคคลเช่นข้าพเจ้าได้รับพระ-
เมตตาจากครูบาเจ้าเป็นเงิน ๑ แดบและบุญได้ทอดผ้าป่าทุกครั้ง
จนตลอดชีวิตให้ทางวิมุตตกรรมของครูบาเจ้ามีความสวัสดีในสิ่งไรก็ตาม
ความปณิธานที่ครูบาเจ้าได้ตั้งไว้เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์
ตามปณิธานที่ตั้งไว้ทุกประการเทอญ

กตัญญู. ด้วยอำนาจแห่งบุญบารมีที่ครูบาเจ้า ได้สร้างไว้ตลอดมา
ในเมืองเชียงใหม่และที่ต่างๆ ในบุคคลเช่นข้าพเจ้าได้รับพระ-
-เมตตาจากครูบาเจ้าเป็นเงิน ๑ แดบและบุญได้ทอดผ้าป่าทุกครั้ง
จนตลอดชีวิตให้ทางวิมุตตกรรมของครูบาเจ้า มีความสวัสดีในสิ่งปรียภาพ
ความปณิธานที่ครูบาเจ้าได้ตั้งไว้ เพื่อประโยชน์ของมวลมนุษย์
ตามปณิธานที่ตั้งไว้ทุกประการเทอญ

ข้อเขียน ของ หลวงปู่ทอง ถึง ครูบาเจ้าศรีวิชัย

เขียนไว้เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันวางศิลาฤกษ์ของมูลนิธิ
ณ มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

หลวงปู่ทอง

ว่ากันว่า หลวงปู่ทองแดงนวมินเณรน้อยอยู่ที่วัดศรีโสดา ในช่วงที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยดำเนินการสร้างถนนขึ้นดอยสุเทพ

หมายเหตุ ตอนนั้นท่านหลวงปู่ทองมีอายุประมาณ ๑๑ ขวบ

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

พื้นที่ตั้งสำนักงานของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย อยู่ที่บริเวณเชิงดอยสุเทพใกล้หน้าดกห้วยแก้ว
ตรงข้ามกับลานอนุสาวรีย์ครูบาเจ้าศรีวิชัย บนเนื้อที่ ๑,๑๑๙ ตารางวา โฉนดรวม ๓ ผืน
เดิมเป็นพื้นที่ของเอกชน แต่ความที่บริเวณนี้ในอดีตเคยเป็นสถานที่ที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์
เกี่ยวข้องกับ ครูบาเจ้าศรีวิชัย เคยใช้เป็นจุดรวมพลสังฆสภา โรงครัวเก็บเสบียงอาหารที่ศรัทธาสานุชนนำมาถวายทาน
และโรงเก็บเครื่องมือเครื่องใช้สำหรับการก่อสร้าง ในระหว่างการสร้างถนนขึ้นสู่พระธาตุดอยสุเทพ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๗๗

จะโพ ผู้เฒ่ากระเหรี่ยง ชาวบ้านอ.ลี้
หนึ่งในกลุ่มแรงงาน ที่ติดสอยผู้ใหญ่
มาร่วมช่วยทำถนนขึ้นดอยสุเทพตอนอายุ ได้ ๑๒ ปี
ปัจจุบันอาศัยอยู่ที่หมู่บ้าน บริเวณ วัดพระบาทห้วยต้ม มีอายุ ๙๓ ปี

ว่ากันว่า จะโพ ผู้เฒ่ากระเหรี่ยงเล่าว่าพวกเขาเดินทางจากลี้ และมีผู้เฒ่าคนสมถะแนะนำทางเพื่อมาช่วยทำถนนขึ้นดอยสุเทพ ใต้เวลาเดินทางประมาณ ๕-๖ วันจึงมาถึง ณ จุดนี้

หมายเหตุ ณ จุดนี้เองที่จะโพเล่าว่าครูบาเจ้าศรีวิชัยใช้เป็นศูนย์การจ่าย-ควบคุมงาน อีกทั้งยังเป็นที่พักหาอาหาร และมีการสร้างขึงข้าวขึ้นมาไว้เก็บข้าว ๒ ยุ้งฉาง

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

KRUBACHAO SRIVICHAI INSTITUTE FOUNDATION

การเริ่มก่อตั้ง

นายเฉลิมชัย วรวิฑูรพงษ์
อดีตรองผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

นายเวียง ขวัญอนันท์
ผู้พิพากษา

ดร.อุทิศ สุวิทย์ศักดิ์ดำนนท์
ประธานกรรมการบริษัท นิมซีเล็งลิซซิ่ง จำกัด
และบริษัทในเครือฯ นิมซีเล็งลิซซิ่ง

นายชัชชาญ เอกชัยพัฒนกุล
กรรมการผู้จัดการ
บริษัท เชียงใหม่วันสนนัท จำกัด

นายชัยวัฒน์ สุวิทย์ศักดิ์ดำนนท์
กรรมการผู้จัดการใหญ่
บริษัท นิมซีเล็งลิซซิ่ง จำกัด

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย ถือกำเนิดขึ้นจากพลังศรัทธาอันแรงกล้าของพี่น้องประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่และใกล้เคียง ที่มีความประสงค์
จะเชิดชูเกียรติ ครูบาเจ้าศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนา ให้สาธารณชนได้รับทราบถึงประวัติ คุณงามความดี ปฏิบัติและวัตรปฏิบัติอันดีงาม
เพื่อเป็นแรงบันดาลใจให้อนุชนรุ่นหลังได้ยึดถือเป็นแบบอย่าง

เริ่มต้นจากนายเฉลิมชัย วรวิฑูรพงษ์ นายเวียง ขวัญอนันท์ นายชัชชาญ เอกชัยพัฒนกุล ฯลฯ
โดยมี นายชัยวัฒน์ สุวิทย์ศักดิ์ดำนนท์ บริจาคเงินทุนจดทะเบียนก่อตั้งมูลนิธิเป็นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (สองแสนบาทถ้วน)
เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีเลขทะเบียนที่ ชม ๕๕๓ ต่อมา

ดร. อุทิศ สุวิทย์ศักดิ์ดำนนท์ ได้ให้การอนุเคราะห์ยืมเงินจำนวน ๕๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท (ห้าสิบล้านบาทถ้วน)
(โดยไม่มีค่าตอบแทน เป็นดอกเบี้ยและไม่จำกัดระยะเวลาการชำระคืน)

เพื่อจัดซื้อที่ดินแปลงดังกล่าว และได้รับโอนกรรมสิทธิ์มาเป็นของมูลนิธิฯ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ว่ากันว่า ดร.อุทิศ สุวิทย์ศักดิ์ดำนนท์ เป็นผู้ที่ศรัทธาในตัวครูบาเจ้าศรีวิชัยมาก ได้เคยกล่าวไว้ว่า

" ต้องทำดี มีความกตัญญู และต้องตอบแทนบุญคุณของแผ่นดินที่เราอยู่ เหมือนที่ครูบาศรีวิชัยเจ้าทำ แล้วชีวิตเราจะเจริญ "

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

KRUBACHAO SRIVICHAI INSTITUTE FOUNDATION

พระธรรมมังคลาจารย์ วิ. (ทอง สิริมุงคโล)

จากนั้นได้นำเรื่องมาหารือกับคณะบุคคลหลายฝ่ายทั้งของจังหวัดเชียงใหม่และลำพูน โดยมีพระเถระเป็นที่ปรึกษาหลายรูป
มูลนิธิได้นิมนต์พระธรรมมังคลาจารย์ วิ. (ทอง สิริมุงคโล) วัดพระธาตุศรีจอมทองวรวิหาร เป็นองค์ประธานอุปถัมภ์
และได้รับการสนับสนุนจากคณะสงฆ์ในเขตจังหวัดภาคเหนือตอนบนอีกหลายรูป

ส่วนฝ่ายฆราวาสได้ระดมพลังศรัทธา ของคณะบุคคลจากหลายภาคส่วน และหลากหลายอาชีพ อาทิ นักธุรกิจ ข้าราชการ นักวิชาการ
นักกฎหมาย สถาปนิก วิศวกร ศิลปิน ฯลฯ จำนวนมาก

ให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการก่อตั้งมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยจนสำเร็จลุล่วง
มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย ได้กำหนดในวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็นวันวางศิลาฤกษ์ของมูลนิธิฯ เนื่องจากมีความสัมพันธ์
กับช่วงเวลาที่คุณครูบาเจ้าศรีวิชัยได้ประกอบพิธีลงจอบแรกในการสร้างถ้ำนาค ขึ้นสู่พระธาตุดอยสุเทพ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๗๗
ถือเป็นวันสำคัญทางประวัติศาสตร์ที่ยังคงอยู่ในความทรงจำของชาวล้านนา ในวันวางศิลาฤกษ์นั้นมี

พระธรรมมังคลาจารย์ วิ. (ทอง สิริมุงคโล) ประธานฝ่ายสงฆ์

นายชูชาติ กีฬาแปง ผู้ว่าราชการจังหวัดพะเยา

และ นายณรงค์ อ่อนสอาด ผู้ว่าราชการจังหวัดลำพูน

ประธานฝ่ายฆราวาส

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้ ศึกษาวิจัย
จัดแสดงนิทรรศการ บริการทางวิชาการ เผยแพร่ข้อมูลชีวประวัติ ผลงานการก่อสร้างปูชนียสถาน คุณความดี
และโพธิญาณบารมีของครูบาเจ้าศรีวิชัย ที่ถูกต้อง และเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้แก่อนุชนรุ่นหลัง
ในการสืบสานเจตนารมณ์ตามรอยวัตรปฏิบัติของครูบาเจ้าศรีวิชัยสืบไป

เงินแถบ

หลวงปู่ทองวัญหนุ่ม

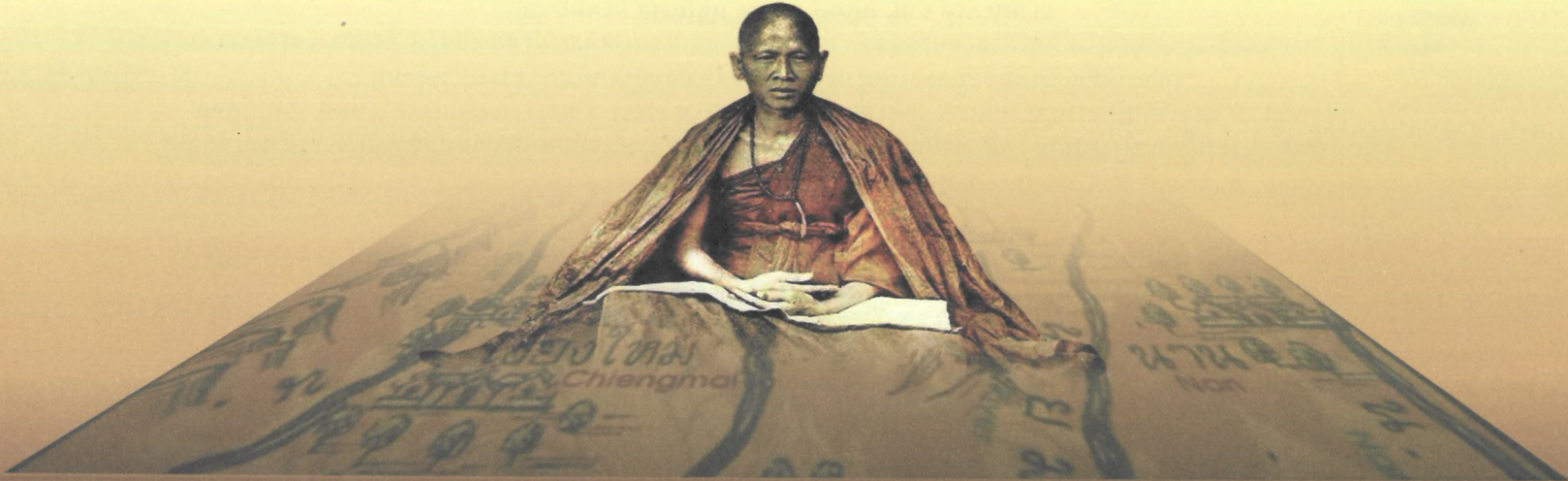
ว่ากันว่า เมื่อครั้งในวัยเยาว์ ขณะบวชเป็นภิกษุ ณ วัดพระธาตุน้อย แลวงปู่ทองได้รับเงินจากครูบาเจ้าศรีวิชัย ๑ แกรม ในไม่ช้านั้นท่านท่าน และพระคุณในครั้งนั้นจึงประทับอยู่ในใจท่านเสมอจนทุกวันนี้

หมายเหตุ: เงินแถบ: เป็นหน่วยเงินที่มีใช้ในเชียงใหม่สมัยก่อน เป็นเหรียญเงินรูปปอนด์เดียว (เงินแถบ) ทำจากเงินแท้ ๆ อายุ ๙๐-๑๐๐ กว่าปี

ศรัทธา บารมีครูบาเจ้าศรีวิชัย ถิ่นบุญแห่งล้านนา

พระเถระชาวล้านนาในยุครัตนโกสินทร์ที่มีชื่อเสียงไม่มีใครโดดเด่นและนั่งอยู่ในหัวใจมหาชนทุกยุคทุกสมัยเทียบได้เท่า
ครูบาเจ้าศรีวิชัย ซึ่งได้ชื่อว่า ตูเจาตบญู (ตบญู) ตูเจาศีลธรรม ครูบาศีลธรรม ครูบาบ้านปาง ครูบาสะหรีวชัย
คำว่า ครูบาเจ้า เป็นคำเรียกที่ประชาชนมอบถวายแก่ท่านด้วยความศรัทธาในวัตรปฏิบัติที่สั่งคมล่านาของพระที่บวชเรียนตั้งแต่สามเณร
และปวารณาตนจะไม่ลาสิกขาตลอดชีวิต หลังจากที่ท่านถือธุดงค์วัตรแล้ว กลับมาสอนและเผยแผ่พระพุทธศาสนา
จึงได้รับการขนานนามว่า **ครูบาเจ้าศรีวิชัย** ตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา ครูบาเจ้าศรีวิชัยพระอริยสงฆ์รูปนี้เป็นศูนย์รวมใจของประชาชน
โดยเฉพาะใน ปริมณฑลภาคเหนือตอนบนและใกล้เคียงอย่างแท้จริง ยังไม่มีพระภิกษุรูปใดที่จะมีบารมีเรียกศรัทธาจากมวลชนชาวพุทธ
ได้มากมายอย่างล้นหลามเท่าตบญูแห่งล่านารูปนี้ แรงศรัทธาที่เกิดจากปากต่อปากของชาวบ้านที่มีต่อครูบาเจ้าศรีวิชัยได้แพร่
กระจายออกไปอย่างกว้างขวาง วัตรปฏิบัติที่ทำให้คนล้านนาเกิดความเคารพศรัทธาในตัวของคุณครูบาเจ้าศรีวิชัย
คือ การรับรู้เรื่องราวของท่านจากคำเล่าขานหรือได้อ่านที่มีผู้บันทึกไว้มากมายสามารถหาอ่านได้

ว่ากันว่า เมื่อครั้งในวังเจ้า ตมท้าวหม่อมดงตริ้น หลู่ และจิ้ง จักกัณห์ท้าวหม่อมแก้วน้ำจ้อง นรือซอ ตามแม่ของล้านนาไท
หมายเหตุ ในสมัยนั้นบ้านปางมีแค่ ๒๐ หลังคาเรือน ที่นาเป็นบึงโคลนมีกมี้แรดมาหากโคลน ภาษาล้านนาไทยเรียกว่า ปอดแสด

วัยเยาว์

ครูบาเจ้าศรีวิชัย เกิดจากครอบครัวชาวไร่ชาวนาที่บ้านปาง ตำบลแม่ตืน ปัจจุบันคือตำบลศรีวิชัย อำเภอสิริ จังหวัดลำพูน
เป็นบุตรคนที่สาม ของนายควาย และนางอุสา เกิดวันอังคาร เดือน ๙ เหนือ ขึ้น ๑๑ ค่ำตรงกับวันที่ ๑๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๒๑
พ่อแม่ตั้งชื่อว่า เพื่อน หรืออินเพื่อน หรือ ฟำรองเพราะเกิดตอนพายุฟ้าคะนอง อายุ ๑๗ ปีเป็นลูกศิษย์ครูบาชัตติยะ เจ้าอธิการวัดบ้านปาง
ได้ศึกษาอักขระล้านนาจนอ่านออกเขียนได้ อายุ ๑๘ ปี (พ.ศ. ๒๔๓๙)บรรพชาเป็นสามเณร ครูบาชัตติยะ เป็นพระอุปัชฌาย์
เมื่ออายุครบ ๒๑ ปีอุปสมบทเป็นภิกษุที่วัดบ้านโฮ้งหลวง ครูบาสมณะ เป็นพระอุปัชฌาย์ ได้นามฉายาว่า สิริวิโช ชาวบ้านเรียกว่า พระศรีวิชัย
และได้กลับมาศึกษาที่ครูบาชัตติยะตามปรกติ ซึ่งครูบาชัตติยะได้สอนวิชาทางด้านไสยศาสตร์และเวทมนต์คาถาต่างๆให้
ซึ่งเป็นวิชาที่คนสมัยนั้นให้ความสนใจแต่พระศรีวิชัยมีความสนใจด้านวิปัสสนากัมมัฏฐาน ตั้งแต่ครั้งเป็นสามเณร ไปบำเพ็ญสมาธิอยู่ในป่าช้า
จนเป็นที่เลื่องลือว่า ท่านไม่กลัวผีสงนางไม่ทำให้ประชาชนเสื่อมใสศรัทธา เรียกท่านว่า สามเณรตบญู หมายถึง สามเณรผู้มีบุญ
ประกอบกับได้รับการสนับสนุนจาก ครูบาชัตติยะ พระศรีวิชัย จึงไปเรียนกัมมัฏฐานกับครูบาอุปละ วัดดอยแต (แขวงทุ่งแฝง)
ปัจจุบันคือตำบลเหมืองจี้ อำเภอเมือง จังหวัดลำพูน ซึ่งมีชื่อเสียงทางการสอนวิปัสสนาธุระ เมื่อศึกษาจบ พระศรีวิชัยกลับมาพำนัก
ที่วัดบ้านปางอีกครั้ง แต่ก็อยู่ได้ไม่นานท่านต้องการความสงบเพื่อปฏิบัติธรรมจึงชวนสหธรรมมิกออกธุดงค์ไปตามป่าเขาและถ้ำหลายแห่ง
เพื่อแสวงหาวิเวกธรรมเป็นเวลาประมาณสองพรรษา พระศรีวิชัยจึงกลับมาวัดบ้านปาง เพื่อสอนและเผยแผ่พระพุทธศาสนา
จากวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัดทำให้ชาวบ้านเกิดความเลื่อมใสศรัทธาของท่านเป็น ครูบาเจ้าศรีวิชัย

ครูบาชัตติยะ
เจ้าอาวาสวัดบ้านปาง

พระศรีวิชัย

วัดบ้านโฮ้งหลวง

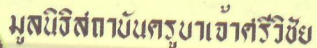

วัดดอยแต (แขวงทุ่งแฝง)

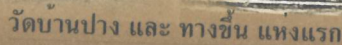
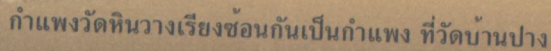
ว่ากันว่า เมื่อครั้งในวังเจ้า จากการได้เล่าเรื่องด้านไสยศาสตร์ กับ ตมท้าวตึงะ ท่านครูบาเจ้าศรีวิชัยได้สักนโมกข์ไว้ที่ข้อมือ ๒ ข้างของตน

หมายเหตุ ตามแบบนิยม ของลูกผู้ชายในสมัยนั้น

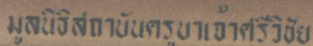

ថ្ងៃបុណ្យបិទ

ครูบาเจ้าศรีวิชัยได้พิจารณาเห็นว่า การที่จะเผยแผ่ธรรมะให้ได้ผลนั้นจะต้องสร้างวัดให้มั่นคงก่อน เพื่อพระสงฆ์จะได้มีเสนาสนะที่อยู่อาศัย และสถานที่ทำสังฆกรรม ตลอดจนที่ประกอบการบุญของชาวบ้าน ท่านจึงเป็นผู้นำก่อสร้างกุฏิ วิหาร หอธรรมขึ้นโดยมีชาวบ้าน ชาวเขา ซึ่งนับถือและยกย่องท่าน มารวมแรงรวมใจกันจนสำเร็จ เมื่อเห็นว่าวัดเดิมอยู่ใกล้ชุมชนเกินไป ครูบาเจ้าศรีวิชัยจึงได้ไปเลือกสถานที่ใหม่สร้างวัดเพื่อบำเพ็ญภาวนาตามสายวัดป่า (อรัญวาสี) ซึ่งอยู่ห่างจากวัดบ้านปางเดิมราว ๕๐๐ เมตร ใช้ชื่อว่า วัดจอมสพฺพทราชมูลบุญเรือง ชาวบ้านเรียกสั้น ๆ ว่า วัดบ้านปาง ครูบาเจ้าศรีวิชัยได้สร้างวัดป่าให้ร่มรื่นมีสภาพเป็นธรรมชาติ เป็นวัดสำหรับการปฏิบัติวิปัสสนากัมมัฏฐาน นอกจากจะไม่ทำลายธรรมชาติแล้ว ท่านให้ปลูกสวนมะม่วงไว้ในบริเวณวัดเหมือนสวนอัมพวันของหมอชึกโกมารกัจจ อีกด้านหนึ่งให้ปลูกสวนไม้ให้เหมือนสวนเวฬุวันของพระเจ้าพิมพิสาร รอบบริเวณวัดมีต้นไม้รังที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติเหมือนสวนลุมพินีสถานที่ที่ประสูติและป่าสาละวันสถานที่พระพุทธเจ้าทรงดับขันธปรินิพพาน นอกจากนี้ในบริเวณวัด ยังได้ปลูกต้นตาลเพิ่มอีกมากมาย ล้วนเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องครั้งพุทธกาลทั้งสิ้น ผลงานที่เกิดจากภูมิปัญญาของครูบาเจ้าศรีวิชัยที่ยังยั่งยืนมาจนถึงทุกวันนี้ คือการสร้างกำแพงวัดบ้านปางโดยให้น้ำก่อนหินจากภูเขามาเรียงซ้อนกันและใช้ใบสักรองก่อนหินแต่ละก้อน ใบสักรเป็นอาหารของปลวก ไข่รังปลวกเป็นตัวเชื่อมก้อนหินแทนปูนขาว รังปลวกจะยึดก้อนหินให้ติดกันแน่น และในยุคนั้นชาวบ้านอำเภอสี้และอำเภอบ้านโฮ่งได้นำวัว ควายไปเลี้ยงในระหว่างช่องเขาแถบนั้น ปลอยให้วัวควายหากินเองจนกว่าจะถึงฤดูทำนาจึงไปตอนมาไว้ในคอกที่บ้าน ต่อมาชาวบ้านเดือดร้อนเพราะวัว ควาย หายเป็นประจำ ท่านจึงให้ชาวบ้านช่วยกันสร้างแนวกำแพงหินปิดกั้นช่องเขา ซึ่งเป็นไปได้ยากมากเพราะไม่มีวัสดุก่อสร้างเลย แต่ท่านก็มีมักจะบอกชาวบ้านว่า เทวดาจะมาช่วยสร้าง ปัจจุบันกำแพงหินบางแห่งในเขตติดตอยังเป็นจุดแบ่งเขตแดนระหว่างจังหวัดลำปางกับจังหวัดลำพูน การให้ชาวบ้านชนก้อนหินมาซ้อนเรียงกัน อย่างเป็นระเบียบนั้น นับเป็นกุศโลบายสอนให้มีความอดทนอีกส่วนหนึ่งด้วย ความศรัทธาที่มีต่อครูบาเจ้าศรีวิชัย ทำให้วัดป่าแห่งนี้เจริญอย่างรวดเร็ว สิ่งของเครื่องใช้ ปัจจัย ๔ ไม่มีขาดแคลนแล้ว ยังได้แบ่งปันให้ทานแก่คนยากจนที่มาพึ่งบารมีครูบาเจ้าศรีวิชัยด้วย

การใช้น้ำสกัดจากต้นกล้วยตากแห้งในสัปดาห์ที่ ๑๕ ของการทดลองพบว่า รังไข่มีขนาดเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (p < 0.05) เมื่อเทียบกับกลุ่มควบคุม

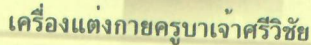
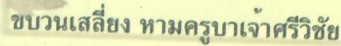

บุตฺตสิกสัททปิฎกของครูบาเจ้าศรีวิชัย

ภาพลักษณ์ของครูบาเจ้าศรีวิชัยที่ปรากฏมักจะถือพัดใบลาน ถ้าเป็นพิธีสำคัญจะถือพัดขนนกยง สวมลูกประคำและถือไม้เท้าเสมอ ไม่นั่งพาหนะ
ที่สี่ตัวลาก แต่ต้องนั่งเสด็จมีคนหามนั้นเป็นเพราะเกิดจากศรธำของชาวบ้านการได้หามเสด็จให้ครูบาเจ้าศรีวิชัยนั้นถือว่าเป็นมงคลได้บุญกุศล
เหมือนท่านได้โปรดสัตว์ แต่ส่วนมากท่านมักจะเดินไปเอง คนที่ไม่มีโอกาสหามเสด็จก็จะเอาพานขาวตอกดอกไม้ พร้อมปัจจัย วัตถุสิ่งของวางที่กองใบไม้
ตามเส้นทางที่ท่านผ่านเพื่อหุยธูปบิณฑบาต ชาวบ้านเรียกการทานแบบนี้ว่า ตานก้อยหรือเหยื่อ บางคนไม่มีสิ่งของก็เอาเสื้อผ้าปลาดให้ท่านเหยียบ
แล้วนำไปกราบไหวบูชา เมื่อผ่านหมู่บ้านใดชาวบ้านจะพาลูกหลานมาขอบวชเรียนกับท่าน โดยเฉพาะเส้นทางจาก ลำพูนถึงพะเยานับว่าท่านได้ทาสทา
ในพระพุทธศาสนาเป็นจำนวนมาก ครูบาเจ้าศรีวิชัยมีความสนในโดย บำเพ็ญสมณะ สรรพตามพระวินัย ประกอบกับมีบุคลิกการเป็นผู้นำ พุดจริง ทำจริง
เป็นพระสงฆ์ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบตามแบบอย่างของพระสาวกอย่างเคร่งครัด ท่านเป็นผู้มีก้นน้อย พุคน้อย ฉันทน้อย ไม่ฉันทของเสพติดทั้งมวล
เช่น หมากเมี่ยง และบุหรี่ เมื่ออายุได้ ๒๖ ปี เริ่มไม่ฉันทเนื้อสัตว์ เพราะฉันทแทนหมูแล้วทองเสียเกือบมรณภาพ นอกจากนี้
ท่านไม่ฉันทน้ำเต้า เพราะตอนท่านเกิดพ่อของท่านได้นำรกของท่านไปใส่ไว้ในน้ำเต้า น้ำเต้าจึงเป็นเสมือนแม่คนที่สองของท่าน

การเป็นพระอุทก

การเป็นพระอรหันต์
 ครูปาเจ้าศรีวิชัยเป็นพระอรหันต์รูปหนึ่งที่มาด้วยประสบการณ์ การเดินธุดงค์ เพื่อค้นหาสัจธรรมแก่นแท้ของพระพุทธศาสนา ท่านตั้งใจจะเจริญ
 ตามรอยพระพุทธองค์อย่างแน่วแน่และเคร่งครัด เส้นทางที่เดินธุดงค์นั้นเต็มไปด้วยป่าดงดิบ การเดินธุดงค์โดยอยู่กับสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ
 ไม่ว่าจะเป็นป่า เขา แม่น้ำ ลำธาร โดยไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน ตามบทบัญญัติพระวินัยที่พระองค์ท่านวางไว้ การเบียดเบียนสิ่งมีชีวิต
 ตลอดถึงพืชพันธุ์ ต้นไม้ทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นการถอน โคน ตัดหรือเด็ด การถือธุดงค์วัตรทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีกับชาวไทยภูเขา
 เผ่าต่างๆ ครูปาเจ้าศรีวิชัยออกเดินธุดงค์จาริกเผยแผ่ธรรมะ จากลำพูน ไปลำปาง จากลำปางสู่เชียงราย
 ผ่านหมู่บ้านใดก็จะเทศนาธรรม คำสอนที่เขาใจง่ายสามารถนำไปปฏิบัติได้ สอนให้สาธุชนเป็นคนอ่อนน้อม
 ละทิ้งใจไม่ให้ติดอยู่เสมอ อย่ายึดในรูป เวทนา สัญญา สังขาร ล้วนแต่เป็นของไม่เที่ยง เน้นให้สาธุชนตระหนัก
 อยู่เสมอว่า หากหนีกรรมชั่วใดคนเราดีได้ทั้งนั้น ดีหรือชั่ว ตนนั้นเป็นผู้รับผลกรรม เป็นการชี้ทางสว่าง
 ให้แก่ญาติโยมที่อยู่ห่างไกลจากตัวเมือง ชาวบ้านเลื่อมใสในพระธรรมคำสอน เปลี่ยนมานับถือพุทธศาสนา การเผยแผ่ธรรมะจึงไม่เป็นอุปสรรคใด ๆ ต่อครูปาเจ้าศรีวิชัย ความที่ท่าน
 มีอุปนิสัยซื่อตรง เปี่ยมด้วยเมตตาธรรม ท่านอนุโมทนาในทานบริจาคของชนทุกหมู่เหล่า
 โดยไม่เลือกที่รักมักที่ชังในวัดอุบาสกไทยทานทั้งหลาย ท่านเป็นพระที่ไม่สะสมสิ่งของปัจจัย
 ที่มีผู้นำมาถวาย ดังนั้นท่านมักนำไป สงเคราะห์แก่ภิกษุสามเณรตลอดจนผยากไร้ต่อไป

ว่า การมุ่งหน้าของตฤมาจารย์รัชย์ เน้นหนักงานเชิงใหม่' นสท นักางของ ตี๋อุ่มน้ำแอมรดอก แว่นลูกมรดำ ก็ไม่ทำและพัด
เหตุ; เป็นตามแบบธรรมเนียม จากวัดคอยแต่

การสืบสานพระพุทธศาสนา ๑

ครูบาเจ้าศรีวิชัย มีความปรารถนาขอให้ถึงซึ่งพระนิพพานโดยตั้งสัจอธิฐานขอให้ได้รับบรรลุธรรมอันสูงสุดเพื่อที่จะได้ไปเกิดเป็นพระพุทธเจ้าองค์หนึ่งในอนาคต ดังนั้นท่านได้มองเห็นความสำคัญของพระไตรปิฎกฉบับล้านนาที่กระจัดกระจายอยู่ตามวัดต่าง ๆ นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๖๙-๒๔๗๑ ครูบาเจ้าศรีวิชัยพร้อมสาธุศิษย์ได้รวบรวมพระไตรปิฎก จากตำบล อำเภอและจังหวัดอื่น ๆ จัดเป็นหมวดหมู่ ไว้ที่หอธรรมวัดพระสิงห์ มีจำนวน ๑๔ เรื่อง ๓๔ มัด ๕,๔๐๘ ผูก ท่านไม่ต้องการที่จะหลุดพ้นเพียงคนเดียว ต้องการให้ลูกศิษย์และญาติโยมที่มีส่วนร่วมในการรวบรวมธรรมครั้งนี้ได้หลุดพ้นด้วย การบูรณปฏิสังขรณ์วัดก็เช่นเดียวกัน ท่านมีความปรารถนาจะค่าชูพระพุทธศาสนาใหม่มีอายุถึง ๕,๐๐๐ ปี แนวคิดเรื่องการเป็น ต้นบุญ ได้แสดงออกอย่างเป็นรูปธรรมนั่นคือความร่วมมือกับครูบาเจ้าศรีวิชัย ในการบูรณปฏิสังขรณ์และสร้างสิ่งสาธารณะประโยชน์ ขณะเดียวกันผู้คนก็อาศัยบารมีของท่านทำนุบำรุงศาสนวัตถุและศาสนสถานจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ด้วยการนิมนต์ครูบาเจ้าศรีวิชัยไป นั่งหนัก หมายถึง นั่งเป็นประธานในการก่อสร้าง ให้ศิลปินแกะสลักธาตุโยมที่นำเครื่องไทยธรรม วัตถุสิ่งของซึ่งใช้ในการก่อสร้างมาถวาย ครูบาเจ้าศรีวิชัยมีความรู้ทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรม ดังจะเห็นได้จากการสร้างวัดบ้านปาง จังหวัดลำพูนและวิหารพระเจตนหลวง จังหวัดพะเยา เป็นต้น ท่านได้ดูแลการก่อสร้างจนแล้วเสร็จ ทุกวัดที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยได้สร้างและบูรณะ ข้างจะปั้นรูปเสือเป็นสัญลักษณ์ เพราะเป็นสัตว์ประจำปีเกิดของท่าน ท่านยังมีความสามารถพิเศษในการใช้สองมือพร้อมกันในการเขียนแบบอีกด้วย

ด้วยวัตรปฏิบัติบางอย่างของท่านที่แสดงผ่านทางนิมิตและอธิฐานบารมีเสมือนรูกลางหน้าได้ เช่นการทำนุบำรุงระยะเวลาในการสร้างถนนขึ้นดอยสุเทพจะแล้วเสร็จไม่เกิน ๖ เดือนและถนนก็เสร็จเร็วกว่ากำหนดเป็นต้น

พระไตรปิฎกฉบับล้านนา

ฉายพร้อมศิษย์ ณ วัดพระสิงห์ จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาส ได้ ๑๓ พรรษา

รูปปั้นเสือ สัญลักษณ์ประจำปีเกิดของครูบาเจ้าศรีวิชัย

ว่ากันว่า ครูบาเจ้าศรีวิชัยมีความปรารถนาที่จะบรรลุธรรมอันสูงสุดดังปรากฏจากคำอธิฐานบารมีที่ท่านอธิฐานไว้ว่า "...ตั้งปรารถนาขอให้อิถียงธรรมะ ยึดเหนี่ยวเอาพระนิพพานสิ่งเดียว..."

หมายเหตุ และมักจะปรากฏข้อความปรารถนาดังกล่าว ในตอนท้ายของคัมภีร์ใบลานที่ท่านสร้างไว้ทุกเรื่อง

การสืบสานพระพุทธศาสนา ๒

เรื่องราวของครูบาเจ้าศรีวิชัยเกิดในช่วงรอยต่อของการเปลี่ยนแปลงทั้งฝ่ายบ้านเมืองและฝ่ายสงฆ์ ทำให้ครูบาเจ้าศรีวิชัยกลายเป็น ต้นบุญ และผู้เฒ่า ของชาวล้านนา การเป็นผู้นำด้านจิตวิญญาณของท่านมีผลให้ฝ่ายบ้านเมืองเกรงว่าจะมีผลต่อการปฏิรูปการปกครองของรัฐบาลกลางที่จะตั้งอำนาจจากอาณาจักรล้านนาเขาเป็นส่วนหนึ่งของรัฐบาลกลางที่กรุงเทพฯ ช่วงนั้น จากสภาพการณ์ทางด้านศาสนา ในดินแดนล้านนาที่โบราณสถานชำรุดทรุดโทรม และขาดการบูรณะปฏิสังขรณ์ มาเป็นเวลาช้านาน ผู้คนขาดเลื่อมใสศรัทธาในศาสนา ขาดกำลังใจ และท้อแท้ ทำให้ครูบาเจ้าศรีวิชัยเห็นความจำเป็นที่ท่านจะต้องเข้ามาเป็นผู้นำด้านจิตวิญญาณให้แก่ชาวล้านนา ท่านจึงมีความมุ่งมั่นอย่างสูงสุดที่จะสร้างและบูรณปฏิสังขรณ์ศาสนวัตถุ ศาสนสถาน ทิวภาคเหนือ ทั้งลำพูน ลำปาง เชียงราย พะเยา แพร่ ตาก แม่ฮ่องสอนและเชียงใหม่ โดยทุกแห่งล้วนเป็นถาวรวัตถุทั้งสิ้น เช่น ลำพูนมี พระบรมธาตุหริภุญไชย วิหารจตุรमुख วัดพระพุทธรูปทาดกผา ลำปางมี วิหารวัดพระแก้วดอนเต้า เชียงรายมี วัดพระธาตุดอยตุง พะเยา มีวิหารพระเจตนหลวงวัดศรีโคมคำ แพร่มีวัดพระธาตุแช่แห้ง เชียงใหม่ มีวัดพระสิงห์ วัดสวนดอก รวมทั้งหมดมากกว่า ๑๕๐ วัด นอกจากนี้ท่านยังได้สร้างสิ่งที่เป็นสาธารณประโยชน์ เช่นโรงเรียน ถนน สะพาน เพื่อให้ชาวบ้านได้เดินทางโดยสะดวก ด้วยเหตุนี้ หลังจากสร้างและบูรณะวัดสวนดอกเสร็จแล้ว ครูบาเจ้าศรีวิชัยเห็นว่าการเดินทางขึ้นวัดพระธาตุดอยสุเทพเพื่อไปนมัสการพระบรมธาตุเป็นไปด้วยความยากลำบาก ท่านจึงรับเป็นผู้นำในการสร้างถนน เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๗

หีบที่ใช้รับบริจาคเพื่อระดมทุนให้ครูบาเจ้าศรีวิชัยไว้บูรณะซ่อมแซม วัดที่มีสภาพชำรุดทรุดโทรม

วัดพระสิงห์ก่อนบูรณะ

วัดสวนดอก ก่อนบูรณะ

บาตรครูบาเจ้าศรีวิชัย

ว่ากันว่า ครูบาเจ้าศรีวิชัยกล่าวว่า ตัวท่านเองไม่มีเงินทองจะนำมบูรณะวัดต่างๆที่ทรุดโทรมหรอก ท่านมีแต่บารมีในใจของท่านนั้น แต่ท่านเชื่อว่าศรัทธาของชาวเมืองจะคงในใจมาถ่มมากรของท่าน

หมายเหตุ ท่านได้กล่าวเมื่อครั้งหาปัจจัย บูรณะวัดพระธาตุดอยสุเทพ

การสร้างถนนขึ้นพระธาตุดอยสุเทพ

เหตุการณ์สำคัญที่สร้างบารมีให้ครูบาเจ้าศรีวิชัยเป็นที่รู้จักของคนทั่วภาคเหนือจนได้รับการยกย่องในฐานะพระนักพัฒนา โดยท่านรับเป็นประธานในการสร้างถนนขึ้นวัดพระธาตุดอยสุเทพ อันเป็นปูชนียสถานสำคัญและศักดิ์สิทธิ์ของชาวลานนาและประเทศเพื่อนบ้าน งานสร้างในครั้งนี้ถือเป็นงานที่ยิ่งใหญ่มาก ด้วยบารมีความเป็น ต้นบุญ ของครูบาเจ้าศรีวิชัย เมื่อคนทั่วไปทราบเรื่อง ชาวนาก็ถูกแพร่กระจายปากต่อปาก ประกอบกับเจ้าแก้วนารัฐ หลวงศรีประกาศ และเจ้าแก้วโหวงใหญ่ทุนพิมพ์ใบปลิวแจกจ่ายไปทั่ว โดยเขียนเป็นคำคร่าว (บทกวีประเภทหนึ่งของลานนา) ซึ่งเป็นที่นิยมกันมากในสมัยนั้น ดังปรากฏตัวอย่างบางส่วนในคราวความว่า

เจ้าแก้วนารัฐ

...ท่านสามองค์มา
ได้ไปนิมนต์
หลวงศรีแดงใจ
ไปทั่วลานนา
ข้าราชการและหนาสุย
ไพร่ราษฎรมีใจหลิงนอม
ไทยจีนและเจก
ไพร่ขุนมูลนาย

ศรีธาเจ้าเหง้า
ต้นบุญท่านเจ้า..
ใบแพร่ติกา
บุญนอกคอกห้วย
เจ้าขุนมูลนายพรั่งพร้อม
ทั้งหนุ่มเฒ่าหญิงชาย
ขางเงี้ยวต่งหลาย
ชราแก่เฒ่า...

เจ้าแก้วนารัฐ หลวงศรีประกาศและเจ้าแก้วโหวง ได้ไปนิมนต์ ต้นบุญ ครูบาเจ้าศรีวิชัยมานั่งหนักเป็นประธานในการสร้างถนนครั้งนี้ ฤกษ์ในการสร้างถนน คือวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๗๗ เจ้าแก้วนารัฐ เจ้าผู้ครองนครเชียงใหม่องค์สุดท้ายทรงลงจอบแรกเป็นปฐมฤกษ์ คณะสงฆ์วัดเจ็ญพุทธมณฑลและสวดชัยมงคลคาถา

หลวงศรีประกาศ

เจ้าแก้วนารัฐ ทรงลงจอบแรกเป็นปฐมฤกษ์

เจ้าแก้วโหวง แซ่เตียว

ว่ากันว่า เจ้าแก้วโหวงและหลวงศรีประกาศ พิมพ์ใบปลิวออกว่าเรื่องครูบาเจ้าศรีวิชัยจะสร้างถนน โดยใช้เงินส่วนตัวพิมพ์ ต่อมา เจ้าแก้วนารัฐ มีศรัทธาจึงพิมพ์อีกส่วนหนึ่ง
หมายเหตุ ต้นบุญ หมายถึง นักบวช หรือ นักบุญ

การสร้างถนนขึ้นพระธาตุดอยสุเทพเกิดจากพลังศรัทธา ๒ ประการ

ประการแรก คือ พลังศรัทธาในพระบรมสารีริกธาตุเจ้าที่ประดิษฐานบนวัดพระธาตุดอยสุเทพ และประการที่สอง คือ พลังศรัทธาในบารมีของครูบาเจ้าศรีวิชัย ทำให้การสร้างทางซึ่งเป็นเรื่องยากกลายเป็นเรื่องง่ายในสมัยนั้น เมื่อข่าวการสร้างถนนแพร่กระจายออกไป ผู้คนทุกหมู่เหล่าทั่วลานนาและดินแดนใกล้เคียงที่มีความศรัทธาต่อครูบาเจ้าศรีวิชัยก็พร้อมใจกันมุ่งหน้าสู่ดอยสุเทพเพื่อจะมาร่วมบุญกับท่าน พวกคนอุ้มลูกจูงหลาน แบกจอบ เสียม ส้มภาระ อาหารการกิน พร้อมเครื่องดนตรี แตรวง พองกลอง อย่างครบครัน ทำให้การสร้างถนนที่เป็นเรื่องยากลำบากมากในสมัยนั้นเพราะไม่มีเครื่องมือช่วยใดๆ แต่ด้วยบารมีครูบาเจ้าศรีวิชัยทำให้ทุกคนมาช่วยงานกันโดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย เนื่องจากผู้คนหลั่งไหลมาช่วยงานกันเป็นจำนวนมาก จึงต้องมีการวางกฎเกณฑ์และแบ่งงานกันแล้วแต่กลุ่มมากกลุ่มน้อย โดยมี ครูบาเจ้าศรีวิชัย นั่งหนัก เป็นประธานในการก่อสร้าง

ครูบาเจ้าศรีวิชัย ได้มอบหมายให้ท่านที่เป็นผู้บุกเบิกแผ้วถางเส้นทาง ส่วนผู้มีความชำนาญด้านดินระเบิดก็มาช่วยเป็นกำลังสำคัญในการเปิดทาง

ส่วนที่ยากที่สุดในการสร้างถนน

คือ พื้นที่บริเวณที่เป็นหน้าผาโค้งทบสอก ไต่ผาขึ้นชัน ขุนกัน ชนชนนัท เป็นผู้รับผิดชอบในส่วนนี้ อันเป็นที่มาของชื่อโค้งขุนกัน ส่วนบริเวณสายทางที่จะขึ้นสู่วัดพระธาตุดอยสุเทพมี ศาสดาธรรมและ น้าบ่อเต่า เป็นบ่อน้ำขั้วมีน้ำไหลตลอดปี ทั้งสองจุดนี้ถือเป็นจุดพักของพระสงฆ์และคฤหัสถ์ ซึ่งจะมีการชำระล้างร่างกายให้สะอาด โดยพระสงฆ์และสามเณรจะครองผ้าเป็นปริมณฑล แสดงอาบัติ ส่วนคฤหัสถ์จัดเตรียมขันดอกไม้มอบเทียน เพื่อไปสมทานศีลหาในการกราบไหว้พระบรมธาตุดอยสุเทพ ตามประเพณีการขึ้นไปไหว้พระบรมธาตุดอยสุเทพเสมือนกับการไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า ดังนั้น ทั้งพระและคฤหัสถ์ ต้องมีการชำระร่างกายให้สะอาดแต่งตัวให้เรียบร้อย ชำระศีลให้บริสุทธิ์ สรรพกายวาจาใจก่อนเข้าสู่แดนอรหันต์ ครูบาเจ้าศรีวิชัยเรียกชาวบ้านชาย หญิงที่มาช่วยสร้างทางว่า เทพบุตร เทพธิดา ถ้าไม่มีเทพเหล่านั้นถนนก็ไม่สำเร็จ สำหรับช่วงค่ำมีการแสดงรื่นเริงตามประสาชาวบ้าน ใครมีเครื่องดนตรีอะไรก็นำมาแสดงร่วมกัน อย่างสนุกสนาน เกิดความสามัคคีกันอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน ด้วยบุญบารมีอันแรงกล้าของท่าน กับแรงศรัทธาของมหาชน ทำให้การสร้างถนนเป็นไปอย่างรวดเร็ว

ขุนกัน ชนชนนัทยืนกางร่มให้ครูบาศรีวิชัย
ขณะท่านตรวจงานสร้างถนนช่วงโค้งสุดท้ายขึ้นสู่ดอยสุเทพ

จุดที่เชื่อว่าเคยมีน้าบ่อเต่า ซึ่งเป็นบ่อน้ำขั้วที่มีน้ำไหลตลอดปี
อยู่บริเวณข้างทาง ก่อนถึงโค้งขุนกันประมาณ ๑๐๐ เมตร

บริเวณ โค้งขุนกัน
รถยนต์คันแรกขึ้นสู่ดอยสุเทพ
วันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๘

ว่ากันว่า ขุนกัน ชนชนนัทในตำนานชื่อว่า สร้างถนน-เม่นชาวน้องสอน

หมายเหตุ การก่อสร้าง มาจนถึงช่วงสุดท้ายประมาณ ๑ กิโลเมตรก่อนถึงเชิงหัวบันไดนาค ขุนกัน ผู้มีแรงศรัทธาต่อครูบาฯ ได้อาสารับผิดชอบ และได้สละทั้งร่างกายและทุนทรัพย์ส่วนตัว สร้างจนเสร็จ

เมื่อการสร้างถนนเสร็จสิ้นใช้เวลาเพียง ๕ เดือน ๒๒ วัน ถนนมีความยาว ๑๑.๕๓๐ กิโลเมตร และ

มีพิธีเปิดใช้ถนนเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ.๒๔๗๘

โดยนิมนต์ครูบาเจ้าศรีวิชัยนั่งรถแห่แห่ทางตั้งแต่นางคิ้วถึงเชิงบันไดนาควัดพระธาตุดอยสุเทพ มีศรัทธาผู้ร่วมสร้างถนนต่างมา
จัดแต่งประดับธงทิวที่คณะของตนรับผัดขอบพร้อมจัดพิธีสมโภช ณ วัดศรีโสดา รวม ๑๕ วัน ๑๕ คืนนับเป็นความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่
สมดังที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยได้ตั้งความปรารถนาไว้ว่าก่อนที่จะสิ้นชีวิตหรือมรณภาพในผ้าเหลืองไป ท่านอยากเห็นถนนลัดเลาะไปยังดอยสุเทพ
เพื่อให้เหล่าพุทธศาสนิกชนทั้งหลายได้ขึ้นไปนมัสการพระบรมสารีริกธาตุ ได้โดยสะดวกยิ่งขึ้น ความสำเร็จในการสร้างถนนครั้งนี้
ส่วนหนึ่งมาจากสายสัมพันธ์ของคณะสงฆ์ตามจารีตเดิมของล้านนาเป็นการจัดระบบการปกครอง แบบหัวหมวดอุโบสถ
ซึ่งจะมีวัดในสังกัดอาจจะมากกว่า ๑๐-๒๐ วัด สร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างวัดต่าง ๆ อีกส่วนหนึ่งคือความสัมพันธ์ระหว่างศิษย์กับอาจารย์
แรงศรัทธาจากลูกศิษย์ตามชนบทก่อให้เกิดแรงงาน ส่วนแรงศรัทธาจากลูกศิษย์และโยมอุปัฏฐากที่อยู่ในเมือง
ซึ่งเป็นพ่อค้า ข้าราชการ จะได้เป็นเงินและวัสดุสิ่งของที่ใช้ในการก่อสร้าง

บันไดนาควัดพระธาตุดอยสุเทพ ในอดีต

ภาพประวัติศาสตร์
รถคันแรก ขึ้นดอยสุเทพ

ครูบาเจ้าศรีวิชัยนั่งรถแห่แห่ทางตั้งแต่นางคิ้วถึงเชิงบันไดนาควัดพระธาตุดอยสุเทพ

ถนนดอยสุเทพ

ภาพประวัติศาสตร์
สามครูบา ที่เชิงบันไดนาควัดพระธาตุดอยสุเทพ

ครูบาเจ้าศรีวิชัย ครูบาขาวปี ครูบาชัยยะวงศา

ว่ากันว่า แต่เดิม ทางขึ้นดอยสุเทพ มีเส้นทางดิน เรียกว่า ถนนดอยสุเทพต่อมาภายหลังจึงมีถนนขึ้นดอยสุเทพ เพื่อขึ้นถึงวัดพระธาตุดอยสุเทพ
หมายเหตุ ในช่วงก่อนวันวิสาขบูชา ๑ วันของทุกปี จะมีประเพณีเดินขึ้นดอยสุเทพ ซึ่งถนนเส้นนี้ในยามค่ำคืนจะใช้ประกอบพิธีเดินขึ้นดอยสุเทพเพื่อแสงบุญ ตั้งแต่คำยันรุ่งสร้าง

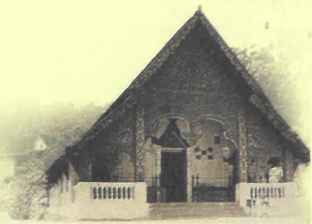
๑๔

แนวคิดของครูบาเจ้าศรีวิชัยกับการสร้างถนนขึ้นดอยสุเทพเพื่อนมัสการพระบรมสารีริกธาตุอาจจะเทียบได้กับ
แนวคิดในพระพุทธศาสนาที่ว่าด้วย มรรค ๘

เนื่องจาก

- * วัดต้นทางที่เชิงดอยสุเทพใช้ชื่อว่า วัดโสดาบัน สร้างในพ.ศ.๒๔๗๗ มีความหมายว่า กระแสจิตเบื้องต้นแห่งการบรรลุพระนิพพาน
 - ครูบาเจ้าศรีวิชัยได้เปลี่ยนชื่อว่า วัดศรีโสดา
 - * ต่อจากวัดศรีโสดา 4 กิโลเมตร ที่ม่อนเงาะจันทร์ใช้ชื่อว่า วัดสกทาคามี
 - * ส่วนที่ม่อนพญาหงส์ กำหนดไว้ว่าจะสร้างเป็น วัดอนาคามี
 - * วัดพระบรมธาตุดอยสุเทพนั้นอยู่บนจุดสูงสุดของการปฏิบัติธรรม เพื่อการเข้าสู่พระนิพพานหรือการหลุดพ้น
- เทียบได้กับอริยมรรค ซึ่งหมายถึง แนวทางอันประเสริฐของชีวิต อันประกอบด้วย การสำรวมปฏิบัติ พร้อมทั้งกาย วาจา ใจ

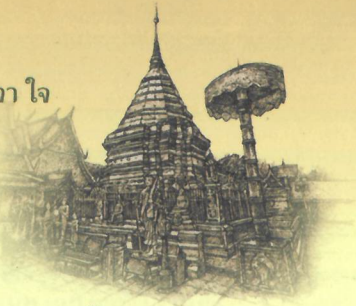
วัดศรีโสดา

วัดสกทาคามี
อยู่หลังที่ทำการดับไฟป่า

วัดอนาคามี อยู่ระหว่างทางขึ้นดอยสุเทพ
ตรงข้ามหอดูดาวสิรินธร

วัดพระบรมธาตุดอยสุเทพ

๑๕

ว่ากันว่า อริยทรัพย์มรรค ๘ วัดศรีโสดา และวัดสกทาคามี จะมีรูปตาม มีกิตติ หรือ มีนักษัตร

การสร้างถนนขึ้นดอยสุเทพเป็นเรื่องเล่าขานที่เกี่ยวข้งกับครูบาเจ้าศรีวิชัยนับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันภายใต้ประเด็นที่สำคัญคือ

ประการแรก ครูบาเจ้าศรีวิชัย ท่านสามารถบอกบุญให้ผู้คนจำนวนมากมาร่วมกันสร้างถนนโดยไม่ต้องใช้เงินงบประมาณของทางราชการ ชาวบ้านจึงได้กล่าวกันว่าท่านมีวาจาสิทธิ์ ในการสร้างถนนขึ้นดอยสุเทพชาวบ้านต่างเตรียมจอบ เสียมและเครื่องมือที่จำเป็น ในการสร้างถนนไปกันเอง ส่วนเสบียงอาหารก็เช่นเดียวกันต่างคนต่างนำมาตนเอง บางก็นำมาปรุงกันในบริเวณที่เป็นที่ตั้งของ มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยในปัจจุบัน

ประการที่สอง ครูบาเจ้าศรีวิชัยมีภาวะความเป็นผู้นำ ท่านสามารถนำชาวบ้านทุกชนชั้นตั้งแต่ชนชั้นเจ้านาย คหบดี จนถึงชาวบ้านธรรมดา อีกทั้งชนเผ่าต่าง ๆ ให้มาร่วมแรงร่วมใจอย่างไม่ถือชั้นวรรณะโดยมีเป้าหมายคือ บุญกุศลในพระพุทธศาสนาเป็นเป้าหมายประการสำคัญ ผลที่เกิดขึ้นคือ การเกิดสามัคคีธรรมในกลุ่มชนต่าง ๆ ดังกล่าว ยิ่งทำให้ชื่อเสียงของครูบาเจ้าศรีวิชัยแผ่ไปทั่วทุกทิศ โดยก่อให้เกิด ความศรัทธาในองค์ครูบาเจ้าศรีวิชัยเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นที่เลื่องลือไม่จบสิ้นจนถึงปัจจุบัน

ประการสุดท้าย ความเป็นพระนักพัฒนาเห็นได้จากการที่ท่านมีจิตวิญญาณในการเป็นผู้นำให้ผู้คนทั้งหลายมาร่วมใจในการสร้าง ถาวรวัตถุและสาธารณูปโภคอันเป็นประโยชน์ดังได้กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าท่านมีความรู้ ความชำนาญในเชิงช่าง และศิลปกรรมตามแบบล้านนา

สายธาร แห่งศรัทธา

ครูบาเจ้าศรีวิชัย สั่งให้สร้างยุ้งฉาง ๒ หลังที่นี่ เพื่อเก็บข้าวเปลือกไว้เป็นเสบียง

ว่ากันว่า ในตอนสร้างทาง ผู้คนต่างนำเสบียงมาทำกินกันเอง ตอนกลางคืนก็นอนอิงโรงรั้วทำเพลง

หมายเหตุ วัน ๆ หนึ่งจะมีประชาชนมาร่วมสร้างถนนประมาณ ๓-๔ พันคนจากทั่วทุกจังหวัดภาคเหนือปริมาณคนงานที่มาช่วยมีมากเกินความต้องการครูบาเจ้าศรีวิชัยจึงได้กำหนดให้สร้างถนนหมู่บ้านละ ๑ ตารางวาเท่านั้น

หลังจากสร้างถนนขึ้นดอยสุเทพเรียบร้อยแล้ว รางวัลที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยได้รับคือทางราชการนิมนต์ครูบาเจ้าศรีวิชัยลงกรุงเทพฯ ในข้อกล่าวหาว่าท่านตั้งตนเป็นพระอุปสมาย์บวชพระภิกษุสามเณรโดยไม่ได้รับตราตั้งผิดพระราชบัญญัติลักษณะการปกครองคณะสงฆ์ และมีวัดต่าง ๆ ในเขตมณฑลพายัพ ๙๐ วัด ได้ลาออกจากการปกครองคณะสงฆ์ ไม่ยอมปฏิบัติตาม พ.ร.บ.สงฆ์ไทย ไปขอขึ้นกับท่านแต่ผู้เดียว เมื่อท่านต้องอธิกรณ์ได้ไปพักอยู่ที่วัดเบญจมบพิตร หลวงศรีประกาศได้ไปเยี่ยมและกราบนิมนต์ท่านกลับมาช่วยบูรณะสถานที่ต่าง ๆ ในเชียงใหม่อีก แต่ท่านได้ตอบปฏิเสธและกล่าวอมตะวาจาว่า ตราบใดที่น้ำปิงไม่ไหลย้อนกลับ จะไม่หวนคืนแผ่นดินเชียงใหม่อีก

จากการลั่นวาจาดังกล่าวข้างต้นด้วยเหตุผล ๒ ประการ
ประการแรก จากเอกสารทางราชการท่านได้เคยทำหนังสือบันทึกต่อคณะสงฆ์ไว้ว่าจะไม่ปฏิสังขรณ์ก่อสร้างวัดใดๆ ในจังหวัดเชียงใหม่อีก เพื่อไม่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนและสร้างความแตกแยกในหมู่คณะสงฆ์
ประการที่สอง ด้วยอุปนิสัยของครูบาเจ้าศรีวิชัย ท่านไม่ต้องการที่จะทำให้การกลับมาของท่านสร้างปัญหาและก่อให้เกิดความแตกแยกมากขึ้น และเป็นการอโหสิกรรมให้กับทุกคนที่คิดร้ายต่อท่าน

การตัดสินใจเช่นนี้จึงเป็นสิ่งที่พิสูจน์ให้เห็นว่าเป็นผลมาจากวัตรปฏิบัติที่สั่งสมมาตลอดชีวิตสมณเพศของท่านตามการบำเพ็ญบารมี ๑๐ ทัศ ดังนี้
ทานบารมี ศีลบารมี เนกขัมมบารมี ปัญญาบารมี วิริยบารมี ชันติบารมี สัจจะบารมี อธิษฐานบารมี เมตตาบารมี อุเบกขาบารมี
เมื่อการพิจารณาตัดสินของท่านเสร็จสิ้น พ้นข้อกล่าวหาและอนุญาตท่านให้กลับภูมิลำเนาได้ ท่านก็ไม่ยอมเข้าเขตเชียงใหม่อีกเลย จนกระทั่งมรณภาพ

หลังจากมรณภาพชาวเชียงใหม่ได้ร่วมกันสร้าง อนุสาวรีย์ครูบาเจ้าศรีวิชัยขึ้นบริเวณเชิงดอยสุเทพ

สร้างด้วยทองสัมฤทธิ์หล่อเททองค้ำจริงในทวยหีนให้ชาวเชียงใหม่

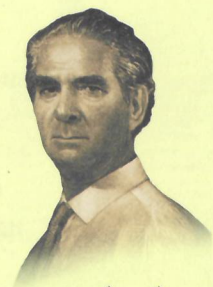
และประชาชนทั่วไปได้สักการะบูชาและได้เปลี่ยนชื่อจากถนนดอยสุเทพ เป็นถนนศรีวิชัย เพื่อเป็นอนุสรณ์ให้ชนรุ่นหลังได้รำลึกถึงภาวะความเป็นผู้นำของท่านตราบจนทุกวันนี้

รูปหล่อต้นแบบปูนปลาสเตอร์ครูบาเจ้าศรีวิชัย ที่หอประติมากรรมต้นแบบ ในโรงหล่อกรมศิลป

ผลงานชิ้นนี้เป็นการออกแบบ

โดย ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

ว่ากันว่า อนุสาวรีย์ครูบาเจ้าศรีวิชัย บริเวณเชิงดอยสุเทพ ออกแบบและมีนางช่างทองค้ำจริงโดยศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี

หมายเหตุ รูปปั้นหล่อด้วยโลหะรมดำ เมื่อราวพ.ศ.๒๕๐๒

การสร้างศรัทธา บารมีธรรม

ศรัทธาจารย์ที่ชาวบ้าน ชาวเมืองต่าง ๆ มีต่อครูบาเจ้าศรีวิชัย ไม่ว่าจะเกิดจากวัตรปฏิบัติที่สมณะเรียบง่ายในการดำเนินชีวิต เช่น การไม่ฉันเนื้อสัตว์ ไม่ถือเงิน เครื่องครัดในพระธรรมวินัย เป็นต้น ล้วนแต่เป็นสิ่งที่อยู่ในใจของศรัทธาญาติโยมมาโดยตลอด

ครูบาเจ้าศรีวิชัยต้องอธิกรณ์ (ขอลงอาญา) ถึง ๘ ครั้ง จากฝ่ายอาณาจักรและฝ่ายพุทธจักร

ดังเช่นขอลงอาญาที่ว่า ท่านใช้เวทมนต์คาถาเกลี้ยกล่อมให้ผู้คนอยู่ในอำนาจ

ทำตัวเป็นผู้พิเศษ เดินตากฝนก็ไม่เปียก เดินเหนือดิน หรือมือหินหาวเหาะได้ รวมทั้งขอลงอาญาที่ว่าปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าคณะแขวง

ผลคือครูบาเจ้าศรีวิชัย ไม่ตอบโต้ด้วยความโกรธใด ๆ ทั้งสิ้น ยิ่งทำให้ศรัทธาญาติโยมเพิ่มความศรัทธา

ในการปฏิบัติตนของท่านที่มีความอดทน (ขันติ) ปลอ่ยวาง (อุเบกขา) ให้อภัยและไม่อาฆาตพยาบาทผู้ที่กระทำต่อท่าน

จากวัตรปฏิบัติของครูบาเจ้าศรีวิชัยดังกล่าวเป็นเสมือนตัวอย่างที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยสอนบรรดาลูกศิษย์ และศรัทธาญาติโยมที่นับถือท่านให้ปฏิบัติตาม

โดยมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับครูบาเจ้าศรีวิชัย เป็นเครื่องเตือนสติแม้ว่าองค์ท่านจะมรณภาพไปแล้วก็ตาม

จากผลงานดังกล่าวข้างต้น ยังเป็นที่มาของการสืบสานประเพณีทางศาสนาที่สำคัญของผู้คนในภาคเหนือที่ปฏิบัติและรักษาสืบทอดมาจนทุกวันนี้คือ

เดือน ๔ (เหนือ) เพ็ญ มีประเพณี หิงไฟพระเจ้า เมาบ่าป จี๋ข้าวหลาม ดานข้าวใหม่

หมายถึงการทำบุญด้วยข้าวที่เป็นผลผลิตครั้งแรกทั้งข้าวเปลือก ข้าวสารและทำเป็นข้าวหลามนำมาถวายพระตั้งแต่เช้ามืด ซึ่งอากาศหนาวเย็นมาก

ชาวบ้านใช้ภูมิปัญญาจุดไฟที่ช่วงหน้าวิหารตรงกับพระประธานเป็นการสร้างความอบอุ่นให้ทั้งพระพุทธรูปและคนที่มาทำบุญด้วย

ซึ่งประเพณีนี้ชาวบ้านดอยก้อม อำเภอบ้านโฮ่งจังหวัดลำพูน ยังยึดถือปฏิบัติเป็นประจำทุกปี

วัดดอยก้อม

ว่ากันว่า ประเพณี หิงไฟพระเจ้า ดานข้าว หลามข้าวใหม่ ของคนภาคกลาง

หมายเหตุ เป็นกุศโลบายสร้างขวัญกำลังใจ ให้แก่ผู้คนในการทำเกษตรกรรม

นอกจากนี้ยังมีประเพณีสร้างน้ำพระธาตุ ซึ่งเป็นประเพณีที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยเป็นผู้ริเริ่ม โดยทางสถโไว้ยามสำคัญดังนี้

เดือน ๖ (เหนือ) เพ็ญ ให้เริ่มสร้างน้ำพระธาตุวัดบ้านปาง เป็นอันดับแรก

เดือน ๗ (เหนือ) เพ็ญ สร้างน้ำพระธาตุดอยก้อม เป็นอันดับสอง

เดือน ๘ (เหนือ) เพ็ญ สร้างน้ำพระธาตุหริภุญไชย เป็นอันดับสาม

เดือน ๙ (เหนือ) เพ็ญ สร้างน้ำพระธาตุศรีจอมทอง เป็นอันดับสี่

แนวคิดประเพณีการไหว้พระธาตุประจำปีเกิด ทำให้ชาวพุทธได้สักการบูชาสถานที่และสิ่งสำคัญในพระพุทธศาสนา

โดยเชื่อว่าการไหว้พระธาตุให้ครบทั้ง ๔ แห่งโดยไม่จำกัดว่าจะเกิดปีอะไรจะทำให้ผู้นั้นได้รับอานิสงส์มาก

ครูบาเจ้าศรีวิชัยจึงเป็นผู้นำในการสืบสานประเพณีเพื่อการคงอยู่ของพระพุทธศาสนาให้แก่ผู้คนในดินแดนล้านนาและ

ดินแดนใกล้เคียงนับตั้งแต่อดีตจนปัจจุบัน

พระธาตุวัดบ้านปาง

พระธาตุดอยก้อม

พระธาตุหริภุญไชย

พระธาตุศรีจอมทอง

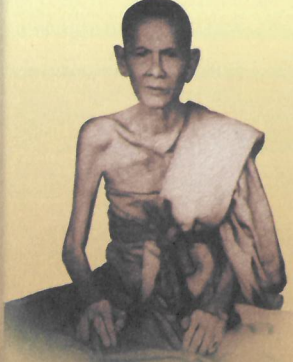
ว่ากันว่า ดั้งเดิมที่ทุกคนต่างเรียกกันกันว่า นักบุญแห่งล้านนาไทย โดยตรง ไม่ได้มีนักบุญกันมาจริง

หมายเหตุ

วาระสุดท้ายของครูบาเจ้าศรีวิชัย

วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๑ เป็นวันมรณภาพของครูบาเจ้าศรีวิชัย สิริรวมอายุ ๖๐ ปี ที่วัดบ้านปาง อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน สาเหตุส่วนหนึ่งของโรคที่ท่านอาพาธคือ โรคไตสัณหวาร ซึ่งทำให้ท่านมรณภาพในที่สุดนั้นมาจากการทุ่มเทกับงานเพื่อพระศาสนาที่ท่านต้องนั่งเป็นประธานเพื่อเรียกพลังศรัทธาจากญาติโยมที่มาร่วมบริจาคและทำบุญ ที่เรียกกันจนติดปากว่า ครูบาเมานั่งหนัก เพื่อให้ศิลาให้พร ครูบาเจ้าศรีวิชัยอาพาธหนักขณะที่ท่านอยู่ที่วัดจามเทวีในคราวอำนวยการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำปิงเชื่อมระหว่างตำบลริมปิง จังหวัดลำพูนกับตำบลหนองตอง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่ ลูกศิษย์พาท่านกลับวัดบ้านปางตามความประสงค์ของท่าน ครูบาเจ้าศรีวิชัยยังรู้ว่าลูกศิษย์ยังต้องอาศัยบารมีท่านสานงานก่อสร้างต่ออีกมากจึงสั่งให้น้ำผึ้ง ๑ ขวดกรอกปากท่านในวันที่ท่านละสังขารเพื่อไม่ให้สรีระเน่าเปื่อย สรีระครูบาเจ้าศรีวิชัยเก็บไว้ที่วัดบ้านปาง ๓ ปี ด้วยบารมีของครูบาเจ้าศรีวิชัยทำให้การสร้างวิหารวัดบ้านปางสำเร็จ หลังจากนั้น เจ้าจักรคำขจรศักดิ์เจ้าผู้ครองเมืองลำพูนได้ขอสรีระครูบาเจ้าศรีวิชัยมาไว้ที่วัดจามเทวี ลูกศิษย์ก็ได้ฟังบุญบารมีครูบาเจ้าศรีวิชัยในการสร้างสะพานข้ามแม่น้ำปิงต่อจนสำเร็จเช่นกัน หลังการมรณภาพของครูบาเจ้าศรีวิชัยเป็นเวลา ๘ ปี (พ.ศ. ๒๔๘๑-๒๔๘๙) สิ่งต่าง ๆ ที่เป็ความตั้งใจของท่านที่จะทำแต่ท่านมรณภาพไปก่อน ก็สามารถดำเนินการต่อจนสำเร็จด้วยดี

ถ่าย ณ วัดจามเทวี จังหวัดลำพูน อายุท่านได้ ๖๐ ปี
เมื่อครั้งนิมนต์มาจากวัดบ้านปางเพื่อรักษา
อาพาธด้วยโรคไตสัณหวาร

โกฏิพระราชทาน งานพระราชทานเพลิงพระศพครูบาเจ้าศรีวิชัย

เจ้าจักรคำขจรศักดิ์
เจ้าผู้ครองนครลำพูนองค์สุดท้าย

ว่ากันว่า ตอนมรณภาพ ท่านครีอาจุได้ ๕๙ มี ๙ เดือน ๑๑ วัน

หมายเหตุ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๘๑ เวลา ๐๐.๐๕ นาฬิกา กับ ๓๐ วินาที ท่านก็ถึงแก่กรรมด้วยอาการสงบ

วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๘๙ จังหวัดลำพูนได้ตั้งเมรุชั่วคราวพระราชทานเพลิงสรีระครูบาเจ้าศรีวิชัยที่วัดจามเทวี มีการจัดงานพระราชทานเพลิงศพของครูบาเจ้าศรีวิชัย

อย่างยิ่งใหญ่ โดยจัดงาน ๑๕ วัน ๑๕ คืน

มีเจ้าวรทัต ฌ ลำพูน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พร้อมทั้งชาวนานจังหวัดลำพูน ไปอาราธนาศพครูบาเจ้าศรีวิชัยมาตั้งบำเพ็ญกุศลที่วัดจามเทวี คณะสงฆ์ทางกรุงเทพฯ ได้มอบหมายให้ท่านเจ้าคุณพระพิมลธรรม เจ้าคณะภาค ๔ มาร่วมงาน พิธีศพมีการประชุมเพลิงเวลา ๑๒.๐๐ น. ด้วยเหตุที่กล่าวมาข้างต้น ครูบาเจ้าศรีวิชัยจึงได้รับการยกย่องให้เป็น ต้นบุญแห่งล้านนา ตามความหมายคือ ผู้เคร่งครัดในศีลในธรรม และยังมีคำเรียกท่านที่แสดงถึงพลังศรัทธา

และการยกย่องสูงสุดที่ประชาชนมีต่อท่านคือคำว่า ครูบาเจ้า

ซึ่งเป็นคำยกย่องที่ผู้คนมีต่อพระผู้ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบเท่านั้น คำนี้จึงมีความหมายที่ลึกซึ้งในแง่จิตใจของศรัทธาญาติโยมที่เคารพเลื่อมใสศรัทธาในองค์ครูบาเจ้าศรีวิชัย ทั้งนี้เพราะเกิดจากคุณงามความดีของพระสงฆ์ที่น้อมอยู่ในใจของศรัทธาญาติโยมเช่น ครูบาเจ้าศรีวิชัย เท่านั้น

เมรุพระราชทานเพลิงศพ ครูบาเจ้าศรีวิชัย
ที่วัดจามเทวี จังหวัดลำพูนปราสาทห้ายอด และโลงศพรดน้ำลายทอง
ที่บรรจุศพครูบาเจ้าศรีวิชัย ๙ ปีกุบระบรรจุครูบาเจ้าศรีวิชัย
วัดสวนดอกพระอารามหลวงเชียงใหม่

ว่ากันว่า ได้มีการตกลงแบ่งอัฐิของท่านออกม้น ๖ ส่วน บรรจุไว้ที่วัดสวนดอก อำเภอมือง จันคักซึ่งในม่นส่วนหนึ่ง

หมายเหตุ แม้ครูบาเจ้าศรีวิชัยจะมีงานก่อสร้างที่ยิ่งใหญ่และมากมาย แต่บิตามารดาคือนายควายและนางอุสาก็ยังคงอยู่ในกระท่อมอย่างเดิม สืบมาตราบจนสิ้นอายุ

ปัจจุบันและอนาคตของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

จากที่มาแห่งการก่อตั้งมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยดังได้กล่าวมาข้างต้น ทำให้เห็นปณิธาน และวัตถุประสงค์ของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยอย่างชัดเจน ในตอนท้ายของหนังสือเล่มนี้จึงอยากสะท้อนความเป็นปัจจุบันและอนาคตของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การเชิดชูเกียรติของครูบาเจ้าศรีวิชัยให้เป็นที่ประจักษ์แก่ผู้คนโดยทั่วไปแล้ว ยังมีความมุ่งหวังที่จะเผยแพร่จริยวัตรอันดีงามตลอดช่วงชีวิตของท่านเพื่อให้ผู้คนทุกหมู่เหล่าได้นำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตประจำวันในสังคมไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างสันติสุข สันติธรรมให้เกิดขึ้นในสังคมไทยอย่างยั่งยืนสมกับที่ได้รับการขนานนามว่าเป็นเมืองแห่งพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริง การก่อสร้างอาคารต่าง ๆ ที่มั่นคงแข็งแรง ล้วนมุ่งหวังเพื่อรองรับกิจกรรมต่าง ๆ เช่น หอประวัติครูบาเจ้าศรีวิชัย พิพิธภัณฑ์ และห้องจัดแสดงนิทรรศการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับครูบาเจ้าศรีวิชัย เป็นต้น

โดยมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยมุ่งหวังเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ผู้ที่เดินทาง และเปิดประตูเข้ามายังมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยสามารถนำเรื่องราว และสิ่งต่าง ๆ ที่จัดแสดงไว้โดยเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับครูบาเจ้าศรีวิชัย ซึ่งหลายท่านอาจจะไม่เคยทราบหรือรับรู้ในรายละเอียดที่เป็นข้อเท็จจริงจากที่ใดมาก่อน สิ่งที่ท่านจะได้รับรู้ไม่ว่าจะเป็นคำสอน จริยวัตร และปัญหาอุปสรรคที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยประสบในช่วงชีวิตของท่าน ล้วนแต่เป็นสิ่งที่มีความค่า ที่สามารถนำมาเป็นเครื่องเตือนสติ เป็นแรงบันดาลใจ และกำลังใจ แก่ผู้คนที่ทั้งหลายที่สามารถนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะเมื่อต้องเผชิญกับปัญหาและอุปสรรคเพื่อให้ผ่านพ้นวิกฤตไปได้

ภาพโครงการของมูลนิธิฯ

เราสามารถพลิกแผ่นดินแห่งนี้ มาสร้างให้เกิดประโยชน์ต่อลูกหลานและคนรุ่นหลัง ตามรอยคำสอนแห่งครูบาเจ้าศรีวิชัยร่วมกัน เกิดดั่ง

ว่ากันว่า แต่ในการก่อสร้างต่าง ๆ นับแต่ พ.ศ. ๒๕๖๓ ถึง ๒๕๖๖ มีผู้ได้บริจาคเงินทำบุญทำทาน ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นเงินไม่น้อยกว่าสามหมื่นห้าพันบาท รวมค่าก่อสร้างวัดชีวิตของท่านประมาณสองล้านบาท

หมายเหตุ นอกจากนั้นท่านยังได้สร้างคัมภีร์ต่าง ๆ อีกไม่น้อยกว่า ๕๕๐๘ ผูก คิดค่าจารเป็นเงิน ๔,๓๒๑ บาท (รูปละ ๘๐ สตางค์)

๒๒

ความเป็นอนาคตของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยจึงอยู่ที่ความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ในการริเริ่มจุดประกายตามรอยแนวคิด คำสอน และแนวทางการปฏิบัติตนของครูบาเจ้าศรีวิชัยเพื่อเป็นแบบอย่างแก่อนุชนคนรุ่นหลัง แม้ว่าครูบาเจ้าศรีวิชัยจะจากพวกเราไปนานร่วมเจ็ดสิบกว่าปีแล้วก็ตาม แต่คุณูปการอันดีงามของท่านยังคงปรากฏให้เห็นได้จากแรงศรัทธาที่พวกเราจะได้มีส่วนร่วมในการสืบสานงานของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยให้คงอยู่ตลอดไป มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยจึงมีความมุ่งมั่นเป็นอย่างยิ่งว่า การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ จะได้รับการสนับสนุนจากพุทธศาสนิกชนทุกหมู่เหล่าเพื่อให้กิจการของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย สามารถดำเนินต่อไปได้อย่างยั่งยืน

ปัจจัยต่าง ๆ ที่ท่านทั้งหลายได้ร่วมกันบริจาค จึงนับว่าเป็นกุศลกรรมที่ท่านได้มีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสืบสานกิจการในพระพุทธศาสนา และวัฒนธรรมประเพณีที่ครูบาเจ้าศรีวิชัยได้ริเริ่มไว้ เพื่อให้อนุชนรุ่นหลังได้รับรู้ ชำบชึ้ง และเห็นคุณค่า เพื่อการอนุรักษ์สืบสานงานของครูบาเจ้าศรีวิชัยที่มีต่อพระพุทธศาสนา โดยผ่านกิจการของมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัยให้คงอยู่สืบต่อไปตราบนานชั่วนาน

ท่านสามารถร่วมบริจาคเงินตามอิศริยสง

ที่ดิน	เป็นเงิน (บาท)
หนึ่งตารางวา	๑๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ครึ่งตารางวา	๕๐,๐๐๐.๐๐ บาท
หนึ่งตารางเมตร	๒๕,๐๐๐.๐๐ บาท
ครึ่งตารางเมตร	๑๒,๕๐๐.๐๐ บาท
หรือบริจาคตามศรัทธา	

ทุกสิ่งจะมีจริงทั้งนี้... อยู่ที่ว่าร่วมมือของพวกเราทุกคน

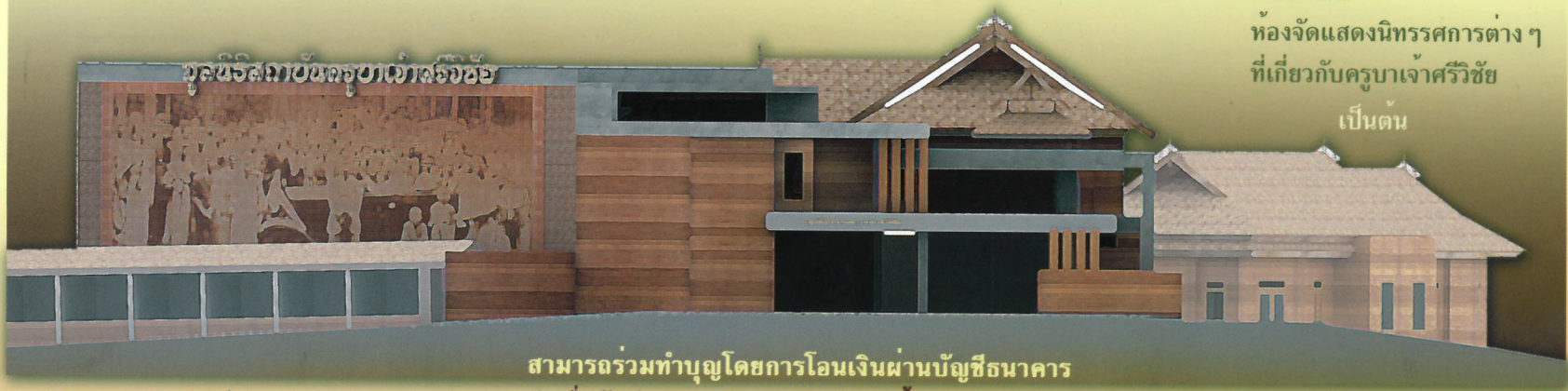
๒๓

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

KRUBACHAO SRIVICHAI INSTITUTE FOUNDATION

การก่อสร้างอาคารต่างๆ ที่มั่นคงแข็งแรง ล้วนมุ่งหวังเพื่อรองรับกิจกรรมต่างๆ เช่น

หอประวัติครูบาเจ้าศรีวิชัย
พิพิธภัณฑ์
ห้องจัดแสดงนิทรรศการต่างๆ
ที่เกี่ยวกับครูบาเจ้าศรีวิชัย
เป็นต้น

สามารถร่วมทำบุญโดยการโอนเงินผ่านบัญชีธนาคาร

ชื่อบัญชี **มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย**

ภาพโครงการ อาจมีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

- ธนาคารกรุงไทย สาขาถนนช่างเผือก เลขที่บัญชี 982-6-09083-2
 - ธนาคารกรุงไทย สาขาถนนช่างเผือก เลขที่บัญชี 253- 4-49507-8
 - ธนาคารกสิกรไทย สาขาช่างคลาน เลขที่บัญชี 407-2-42779-9
 - ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาโรงพยาบาลแมคคอร์มิค เลขที่บัญชี 731-2-28294-2
- สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ : 09 9986 6616 , 09 2935 5755

ทุกสิ่งจะเป็นจริงขึ้นได้....อยู่ที่การร่วมมือของพวกเราทุกคน

วาระเพียงใหม่ฉลองครบรอบ ๗๒๐ ปี

บขช.เชียงใหม่ เปิดประตูสู่.....

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

จากโรงเตา
๒๔๓๓
เมื่อสร้างครูบาเจ้าศรีวิชัย ใช้รวมพลังสร้างงาน

สู่สวนธรรม

สวนธรรมะแห่งอนาคต เพื่อเป็นการแสดงกตัญญูต่อครูบาเจ้าศรีวิชัย

งานครบรอบวันเกิดมูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

KRUBACHAO SRIVICHAI INSTITUTE FOUNDATION

มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙ หมู่ที่ ๒ ถนนศรีวิชัย ตำบลสุเทพ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๐๐ โทร ๐๙ ๙๙๘๖ ๖๖๑๖,
Tel๐๙ ๒๙๓๕ ๕๗๕๕ E-mail : krubasrivichai11@gmail.com , Website http://www.Krubasrivichai.org , Facebook : มูลนิธิสถาบันครูบาเจ้าศรีวิชัย

